

ÎNCHEIERE

11 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anatolie Șveț

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Svetlanei Șveț împotriva lui Anatolie Șveț cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Anatolie Șveț și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 17 noiembrie 2016, prin care acțiunea a fost admisă parțial

constată:

La 15 iunie 2016, Svetlana Șveț a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Șveț, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială și Protecție a Familiei Edineț cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere a copilului minor.

În motivarea acțiunii a invocat că la 30 octombrie 1993, la Primăria comunei Vadul-Rașcov r-nul Șoldănești a înregistrat căsătoria cu Anatolie Șveț.

Menționează că în rezultatul căsătoriei, la XXXX s-a născut fiul XXXX, iar la XXXX fiica XXXX.

Indică că traiul împreună cu Anatolie Șveț a eșuat, din cauza comportamentului acestuia, care des iniția certuri în familie și uneori aplica violența asupra ei chiar și în prezența copiilor.

Având în vedere prevederile art. 2 Codul familiei, consideră inoportună menținerea familiei, deoarece căsătoria lor poartă un caracter formal.

Consideră că este necesar de a determina domiciliul fiicei XXXX XXXX cu mama, având în vedere vârsta fiicei care are necesitate de grijă, supraveghere și educație, dar și este foarte atașată de ea.

Mai indică că dispune de condiții pentru a asigura copilul cu un nivel de trai decent și adecvat pentru sănătatea și dezvoltarea fizică, intelectuală și spirituală.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 2, 33, 37, 38, 58, 63, 74, 76 Codul familiei, Legii privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994 și Convenției privind drepturile copilului din 20 noiembrie 1989.

Solicită admiterea acțiunii, desfacerea căsătoriei încheiate între ea și Anatolie Șveț la data de 30 octombrie 1993, eveniment înregistrat și trecut în registrul actelor de stare civilă cu nr. 29, de către Primăria comunei Vadul-Rașcov r-nul Șoldănești, determinarea locului de trai al copilului minor XXXX XXXX, născută la XXXX, cu mama, încasarea de la Anatolie Șveț în folosul ei a pensiei de întreținere pentru copilului minor XXXX XXXX în sumă fixă a câte 1000 lei lunar, din momentul adresării în instanța de judecată și până la atingerea majoratului de către copil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 17 noiembrie 2016, acțiunea a fost admisă parțial.

A fost desfăcută căsătoria înregistrată la 30 octombrie 1993 de către Primăria comunei Vadul-Rașcov r-nul Șoldănești cu nr. 29, între Svetlana Șveț și Anatolie Șveț.

A fost menționat că la eliberarea certificatului despre desfacerea căsătoriei de a încasa de la Anatolie Șveț în folosul statului taxa de stat în mărime de 500 % din unitățile convenționale (100 lei) și de la Svetlana Șveț în folosul statului taxa de stat în mărime de 500 % din unitățile convenționale (100 lei).

A fost stabilit locul de trai al copilului minor XXXX XXXX, născută la XXXX, cu mama Svetlana Șveț.

A fost încasat de la Anatolie Șveț în beneficiul Svetlanei Șveț pensia de întreținere a copilului minor XXXX XXXX, în sumă bănească fixă de 719 lunar, din toate veniturile lunare, începând cu data de 15 iunie 2016 până la atingerea majoratului copilului.

A fost încasat de la Anatolie Șveț în beneficiul Svetlanei Șveț cheltuielile de judecată în sumă de 140 lei.

A fost încasat de la Anatolie Șveț în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 150 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 4 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de Anatolie Șveț și menținută hotărârea Judecătorei Edineț din 17 noiembrie 2016.

La 17 iulie 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Anatolie Șveț a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 aprilie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că prima instanță nu i-a primit referința și în lipsa intimatei Svetlanei Șveț la ședințele de judecată, a fost lipsit de dreptul de a demonstra corespunderea adevărului de cele ce contravin realității.

Menționează că participă la întreținerea fiicei XXXX XXXX, însă Svetlana Șveț îi creează impedimente de a se vedea cu copilul.

Consideră eronată concluzia primei instanțe, precum că nu ar fi solicitat stabilirea locului de trai al copilului minor cu dânsul.

În acest sens, relevă că la ședința de judecată a primei instanțe din 17 noiembrie 2016, a solicitat stabilirea domiciliului copilului minor cu el.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 16 mai 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 90) și care a fost recepționată de către recurent la 19 mai 2017, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la dosar (f. d. 93).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 4 aprilie 2017, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anatolie Șveț nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile

trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Anatolie Șveț, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Anatolie Șveț ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Anatolie Șveț se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță